

מונולוג של ח"כ

חשבו ופשו עם דפנה ברה

אברהם שפירא

המימדים. היום אולי הדימוי שלי קצת שונה. נו, מה הפלא? אחר-כך, כשבן-ארם מתבגר, נכנס לעסקים קשוחים כמו שאני מנהל, הוא חייב להיות קצת טאף (קשות, באנגלית). אבל אני תמיד הצלחתי לעטוף את הקשיחות הזאת במעין וולגה. בכל המשאומתנים שניהלתי בעסקים, ובכל התיווכים בפוליטיקה, גם בתיווך האחרון.

לא שליח של רכלנים!

ב עניין התיווך האחרון בין המעירך והליכוד במשבר-מודעי, זה מאוד כואב לי, כל הפירסומים אודותיי. כל מה שכתבו, כאילו כפיתי עצמי על המערך והליכוד בתיווכי, וכאילו רימתי את שני הצדדים, וכל מה שכתבו על מה שהלך ביני לבין ראש-הממשלה — הכל לא נכון! אני לא התייחסתי עד עכשיו לרכילות האלה. שימעון פרס צילצל אליי אחרי הפירסומים, שאמרו כאילו לא הפצ בשרותיי, ואמר שהוא מאוד מצטער שבכך שרות ומאמצים —

„לא רצייתי להיות

בין מה שנאמר לבין מה שפורסם. מדוע לא יצאתי בהכחשות? זאת שאלה טובה. כי מה שהיה לי חשוב, זה שפרס ולוי יידעו את האמת, ושאיני ארע את עמדותיהם. נוסף על כך, מה שלא אניד — היו פיות רעים! האנשים הרעים היו אולי שמחים יותר, אילו היתה הממשלה נופלת. בזכותי היא לא נפלה. אני שליח-ציבור, ולא שליח של כמה רכלנים. איזה אינטרס היה לי לתווך, לולא רצייתי שהממשלה לא תיפול? הנה, שוב היו שכתבו שלא היה לי

מגיעים לי כאלה פירסומים. לא התנהל שום דבר מאחורי גבי, ואני לא רוצה להזכיר כאן שמות. המבין — יבין! זה גם לא נכון שיומתי את התיווך לבד. צילצלתי אל שרה-שיכון והבינוני, דויד לוי, שחשד שאולי לא סיפרתי לו את הכל במהלך המגעים, ואמרתי לו שהכל לא נכון, ומצידי הוא יכול לשאול את פרס. גם את המישפט המפורסם, כאילו שדכן יכול לשקר — לא אמרתי בדיוק כך! אמרתי ששדכן אמיתי מותר לו שלא לומר את הכל. ויש הברל גדול

טיות. עם זאת, לא נפגעת מהעצות שנתנו לי בכמה עיתונים, ומהטיפול העוקצני, לפעמים. בכלל לא! בסדר-הכל, אני מבין שהעיתונות יותר התברחה עם זה, צחקה ברוח טובה. לכן לא נעלבתי. מה פיתאום! אני בכלל אדם לא-מתוסכל. אני תמיד אמרה שהיא מקנאה בכחורה שתחתן איתי. היא אמרה את זה עוד כשהייתי ילד, מכיוון שלא עשיתי לה בעיות, לא באוכל ולא בלימודים. המוג הנוח שלי, זה כנראה הולך עם

כאילו רפואה לפני המכה. אני בהחלט לא מרוצה מהפסטיבל שעושים סביב זה בעיתונות. דיאטה זה דבר מאוד פרטי של בן-ארם, ואני שור מר כקנאות על פרטיותי. אין כמעט כתבות בעיתונות המתארות ממש את חייה הפרט שלי. בהתחלה עשו מזה בעיתונות מעין כריחה. נו, אז אמרתי לעצמי: „מילא“ אבל אחר-כך, כשהו הופיע יוסיום בעיתונות, ממש התפלאתי. מה, זה הדבר הכי חשוב הקורה במדינה? זה מאוד לא לרוחי, החרייה הזאת לפר-

דיאטה? שנתחיל רווקא עם הדיאטה? האמת היא שאף פעם לא הייתי רוה. תמיד-תמיד הייתי שקוף. למרתי המון בילדותי. לא התעסקתי בשום דבר שיש בו תנועות. לעיתים ישבתי ולמדתי 18 שעות ביום. כך שיצא לי לעשות מעט מאוד תנועות, וזה אחר הרברים שבטח גרמו לשומן שלי. חייתי עם זה בשלום במשך שנים, עד שבחורף שעבר החלטתי לפעול ול" הוריד את עודף-המישקל הגדול שצי-ברתי. זה היה בכחירת אוזקה מונעת.

אברהם וטובה שפירא בביתם. אמי תמיד אמרה שהיא מקנאה בכחורה שתחתן איתי.

טובה דואגת לכך שתמיד יצטרף אליהם אחד הבנים עם מי שפחתו. כדי שלא יהיה משעמם. היא אוהבת אנשים סביבה, כך מספרים. קשה לדעת היכן נכנסים בדיוק לבית בתל-אביב. מי שנכנס מספר שהוא מתקבל, אחרי שלחץ על נורה. עלידי שומר קשוח. חשדן מעט. המסרב לגלות אם הרב בבית. בטרם הוא יודע עם מי יש לו עסק. השער הראשון מוביל

פיאה אופנתית קצרה, מישקפים אופנתיים, לבושה בטוב טעם, האופנה האחרונה — הציגה את הזוג לפני כל המסובים ודאגה ש" ירגישו „בבית“. לזוג שפירא שישה ילדים: שתי בנות וארבעה בנים. כולם נשואים. מלבד הבית ברחוב שטריק, יש להם וילה בקיסריה, שאלה הם נוסעים לעיתים לבלות את סוף-השבוע. סוף-שבוע קצר, בגלל עו-מס עבודתו של ראש-המישפחה.

ודובריו. במיוחד דוברו אריה פרנקל, שהקדיש לכך זמן רב. הכוונה נכתבה בימי חול-הגמ"ד. עד לסדר המסורתי הזמינו טובה ואברהם שפירא גם זוג מתל"י יצחק, אלה כתבו לו כי מזה שנים לא חגגו סדר כדת וכדין, ומייד הזמינו לבית הגדול שברחוב שטריק בתל-אביב, כדי לחגוג בחיק-המישפחה. מכורבים מספרים, כי טובה — אשה אלגנטית ביותר, הטובה

גביר בביתו

פעם קראו לו „מנכ"ל המדינה“ או „הגביר של המדינה“. זה היה בשבע השנים הטובות — עבורו, על כל פנים — של שלטון הליכוד. בינתיים קמה ממשלת-האח"ד. כוחה של אגודת-ישראל ירד מארבעה מנדטים לשניים בלבד, והעיקר — היא איבדה את מעמדה המיוחד כלשון-מאזניים. שעל פיה יישק דבר במדינה. גם המעמד של שפירא, כיושב-ראש-הקואליציה הבלתי-נשכה, המניפולטור של המדינה, השתנה. זוהרו הועם במקצת. כיום מככבים משה שחל, אריאל שרון ואפילו הרב יצחק מרץ. נציג ש"ס, שנגבה את בוחריה של אגודת-ישראל, כ„מוציאים ומביאים“ בשעות מתח ומשברים פוליטיים. במשבר האחרון, משבר-מודעי, עת חזר שפירא לתפקיד המתווך הלאומי, זכה בתגובה בפירסומים שטענו כי דחף את עצמו למלאכת-הקודש של התיווך, כאילו זה היה בניגוד לרצונם של הצדדים הח"ל לוקים. בכלל, התיקשורת אינה מפרגנת לו בימים אלה כבעבר. עת גילתה לראשונה את דמותו הצעירית-עסיסית, הכל-כך שונה מהדימוי החרדי המקובל, ועטה עליה ב" שימחה חסרת גבולות ופרופור-ציות. לאחרונה נכתב, כי כוחו באגו-די-ישראל, המכונה בפי „האגו-

דה" במילעיל, בירידה. גם המגמה הכללית במיפלה, כך נכתב — היא בירידה. חברים בוועדת-הכספים מתלוננים כי שפירא נוהג להפקיד את ניהולן של ישיבות רבות, או חלקי-ישיבות, בידיהם של יורם ארידור, שרה-אוצר לשעבר, ויגאל כהן מהליכוד, וקובלים על-כך שאינו משתלט על הנועה בוועדה חשובה זו. ואחרי כל אלה, נחת עליו דוח בייסקי. נכון, הוא לא מוזכר במסקנות הדוח, וזאת בדיוק הבעיה. רבים בתיקשורת תמהו כיצד אינו מוזכר כמי שהיה יושב-ראש הוועדה המייעצת של בנק-ישראל בתקופה הקריטית. האם התמונה, כאילו המדינה כולה היתה בכיסו גדל-המימדים, היתה ציורית מדי? לא מציאותית? לשפירא כואבים הפירסומים האחרונים אודותיו. במיוחד כואב בים לו הפירסומים בעניין משבר-מודעי, דוח בייסקי וכוחו הפור-ליטי, הוא, שפונק כל-כך על-ידי העיתונות, קשה לו להתמודד עם זה. אך הוא אינו רואה בזה מגמה מתמשכת של תפנית בתיקשורת נגדו. נכון שהיתה לו קצת עונה בדיווחים השוטפים על „הדיאטה של המדינה“, אך אפילו מה אין חסרה נימה עוקצנית. התיקשורת נתנה לו עזות: להתעמל להוריד את האשמה למה, לא נעים. המונולוג הזה לא נעשה בדרך שבה נערך בדרך-כלל מדור זה. שאלות רבות הוגשו לשפירא בכתב, ולזכותו יאמר כי הוא טרח וענה בפרוטרוט, ללא ניסיון להתחמק, על כל השאלות, ובכללן גם האישיות, עזרו וטרו עוזרו